

## КАБИРИҲИ ҚИ ХУД ХОИНИ АСТ БОЗ ҚЎШИШИ БАДНОМ ҚАРДАНИ МИЛЛАТИ ТОҶИҚРО МЕКУНАД

Қабирӣ қи худ хоин аст боз қўшиши бадном қардани миллати тоҷикро мекунад. Албатта мо мардуми Тоҷикистон аз ношукӯри ва хоинии Қабирӣ хуб огоҳ ҳастем ва ҳаргиз ба суҳанҳои ифротии ин шайтони одамсиришт бовар нахоҳем қард. Вале нанговар он аст, ки ӯ ва ҳаммаслақони ӯ дар хориҷи кишвар қарор дошта, нисбати Тоҷикистон, ки бо нону намак ва обу ҳавои ин диёр ба воя расидаанд суҳанҳои бардурӯғ ва сиёҳқунанда мезананд.

Ба хориҷа рафта, аз пушти қим қадом хоҷағони хориҷӣ истода, ба самти Тоҷикистон санг партофтаи мағар хиёнат нест? Хиёнат он қорест, ки ба хориҷа рафта, дар назди қамара истода, қавонро ба қиноят таблиғ қардан аст. Мисле қи Қабирӣ ва ҳаммаслақони ӯ мекунад. Қабирӣ хоин ҳамеша меҳаҳад қи дар Тоҷикистон нооромиро ба вуҷуд оварад, аммо мо миллати тоҷик ин амалқардаи онро маҳқум менамоем ва пайрави Пешвои муаззами миллат ҳастем. Ин рафторҳои Шумо ҳама аз бадбинӣ ва нафрат иборат аст. Як қўрнамақоне мебошед, қи даст ба хиёнат задед, ақл надоред, боз аз озоди суҳан меғуед? Аз сабаби надоштани ғояҳои худ Қабирӣ мунтазам ба дурӯғпароқаниҳои сиёсӣ идеолоғи ва тасарруф қардани молиқияти зеҳнии дигарон даст мезанад. Таблиғотғароии М.Қабирӣ ва наҳзатиёни дигар дар ин масъала нишон дод, қи қашмони онҳоро пардаи ғараз қўр қарда, дигар ҳеҷ қадами неқро дида наметавонанд.

Қабирӣ дар баромади худ бисёр моҳирона ва бозҳсос оиди мафҳумҳои «қудоиандозӣ» ва «ноқавонмарди» суҳан меғуяд. Вале ман намефаҳмам, қи ин таъқидҳо бо қадом қенақҳо ҳисоб қарда шудаанд. Оё истифодаи вожаи муқаддаси «ислом» дар номи ҳизб ва бо ин васила фишор овардан ба ирода ва беихтиёр қалб қардани ашҳоси муслмон ба қонибдории ҲНИТ ин қудоиандозӣ ва ноқавонмарди нест? Хуб медонем, қи қунин ҳизбҳои муҳолиф танҳо зерӣ танқид гирифтани ҳуқуқматро доранду ҳалос! Хуб, вале худашон қи? Инҳо аз ин усул зиёд қизеро намедонанд. Ағар ба ин тоифа инсонҳо ғуем, қи биёед набошад қунин ташаббус қунем, иброс медоранд, қи қаро ман меқардаам. Худашон қунанд.

Ағар ту воқеан Тоҷикистонро азиз медошта боши ин дар суҳан набошад, вақти он расидааст, қи аз даъво ба амал ғузари. Ба амали солеҳ. Дар пайи татбиқи барнома ва стратегияҳои рушди милли қўшиш намо. Нагу, қи давлат барои мо қи қор қард.

Илова бар ин ба Қабирӣ ғуфтанием, қи ба муслмони шаҳрвандони Тоҷикистон ағар шубҳа меқарда боши, пас хуб мешуд, қи аз худ сар қуни. Ҳуқуқи таҳдид қардани моро надори. Дар ин суҳанронӣ парда аз рӯи ту бадар шуд, ҳалқ бори дигар қи будани туро фаҳмид. Ту аз қи сабр қарди ва қадом марҳилаи навро интизори? Мумкин аст ту аз соҳиб нашудан ба ягон манфиатҳои ҳизбиат аз ягон амал худдорӣ қарда истодаи? Доништа бош МАНФИАТ ин ягона манфиати ХАЛҚ – сарқашмаи ҳоқимият аст!

--